

J. Kornegoor

de Wildenborcher

Zondag 19 november, ledensportdag
Klootschietvereniging vanaf 10 uur i.d. Kapel

vrijdag en zaterdag 24 en 25 november foneehuitvolving
vanaf 20.00 uur i.d. kapel

Zon dag 10 december midwinter wandeling start bij
de familie Kornegoor vanaf 11.30 tot 13.30 uur

donderdag 4 januari nieuwjaars receptie vanaf
20.00 uur i.d. kapel

bruiloft van het jaar

Uitvoering toneelvereniging

T.A.O. Wildenborch

op vrijdag 24^e en zaterdag 25 nov. a.s.
wij spelen het blijspel in dialect:

Drie dooie dienders

geschreven door Maximilian Vitus

aanvang: 20.00 uur
Kapel Wildenborch.

entree f. 6,00 incl. koffie
t/m 12 jaar f. 3,00

De Midwinterwandeling

Op **10 december** is het weer zover. Dan spelen wandelschoenen, de mooie omgeving van de Wildenborch, erwtensoep, midwinterhoornblazers, chocolademelk en glühwein weer de hoofdrol in de midwinterwandeling. Dit jaar starten we weer bij de boerderij van de familie Kornegoor aan de Galgengoorweg. Men kan starten **tussen 11.30 en 13.30 uur**. Om te kunnen genieten van al deze ingrediënten wordt een onkostenvergoeding van f 7,50 voor volwassenen en f 2,50 voor kinderen gevraagd. Met mooi weer een schijntje.

Hierbij bent u van harte uitgenodigd door de Kapelcommissie.

De nieuwjaarsreceptie

Donderdagavond 4 januari 1996 is weer het moment om uw buurtschapgenoten het beste te wensen voor het nieuwe jaar. Met oliebollen en een borrel of een glaasje fris wordt het weer een gezellige avond. Iedereen van jong tot oud is van harte welkom. Het begint om **20.00 uur** in de Kapel.

Potverteren

De klootschietclub gaat op **zondag 19 november** weer lekker potverteren. Vanaf **10 uur 's** morgens is iedereen welkom. Van niet-leden wordt een kleine vergoeding verlangd. Eerst een rondje schieten, dan een rondje eten.

Namens de klootschietvereniging bent u van harte welkom.

Toneelvereniging T.A.O.

Elders in dit blad heeft u al over ons toneelfeest kunnen lezen. We zijn dit feest ook nog maar nauwelijks te boven. Maar toch moeten wij ons nu voor de volle honderd procent inzetten voor de uitvoering welke voor de deur staat.

Op vrijdag 24- en zaterdag 25 november a.s. houden wij onze uitvoering. Dit is de eerste keer, dat we in het najaar onze eigen uitvoering geven, maar in de toekomst is het de bedoeling steeds rond deze tijd met een toneelstuk te komen.

We hebben gekozen voor het blijspel in dialect: **Drie dooie dienders**, het stuk in drie bedrijven is geschreven door Maximilian Vitus. Het stuk speelt zich af op een afgelegen boerderij, al heel wat jaren geleden. Over de inhoud ga ik natuurlijk niets verklappen, ik kan u wel verzekeren dat het een avondje lachen wordt, wanneer u naar de Kapel komt. En daar rekenen we natuurlijk op. Het toneel zelf heeft voor dit stuk weer een complete gedaanteverwisseling ondergaan. Zowel op- als achter het toneel zijn weer veel Wildenborchse mensen actief bezig.

We rekenen op u allen. We beginnen beide avonden om acht uur. De toegangsprijs bedraagt f. 6,00 per persoon kinderen tot en met 12 jaar betalen f. 3,00 Voor dit bedrag ontvangt u bij binnenkomst ook nog een kop koffie of een glas limonade.

Graag tot ziens in de Kapel, breng familie, vrienden en kennissen mee. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Toneelvereniging
T.A.O.

De boerenbruiloft

Laatst, 7 oktober, op een mooie herfstdag was het zover: Johanna en Martinus gaven een bruiloft omdat ze zijn getrouwd.

De ouwelui van Martinus, Gerharda en Reindert van 't Mennink, waren zeer tevreden omdat hun jongen Johanna had uitgekozen. Hij ging al niet veel uit en de kans dat hij dan een goeie zou treffen was dan ook niet groot. Pa zei altijd: 'Pluk de dag tot op zekere hoogte', iets waar ma het hardgrondig mee eens was.

Martinus is lang niet ouderwets want hij woonde al jaren opzichzelf. Het Draaiershuus heet zijn boerderij. Omdat Martinus uit z'n eigen huis trouwde kwamen alle genodigden op het Draaiershuus bijeen.

Hendrik van 't Ebbink kwam nog net op tijd op z'n fiets aangescheurd, de garibaldi balancerend op z'n hoofd. Reindert van Klein Brinke had z'n zondagse pijp weer voor de dag gehaald en rookte er lustig op los. Hij maakte zich druk of zijn nicht wel, de juiste kerel aan de haak had geslagen. Zou de spoeling van de erfenis niet te dun worden?

Johanna en Albert van de fietsenmaker hadden de automobiël extra mooi opgepoetst en reden samen met Reindert, Dine en Frederik van Pladdet achter de stoet aan. De familie van de bruid zat er warmpjes bij. Wie het breed heeft moet het breed laten hangen.

Toen allen bij het Draaiershuus waren aangekomen kon de reis naar Johanna aanvaard worden. Martinus met z'n ouwelui in een Utrechts wagentje. De familie op de fiets en die het zich konden veroorloven kwamen met de automobiël. Allen zagen er fantastisch uit. Na aankomst bij het Hagenhuus, waar Johanna woont, was iedereen bijzonder onder de indruk van het werkelijk prachtig opgepoetste erf. Fonkelend!

Zenuwachtig maar vastbereaden schoot de bruidegom naar binnen om de bruid voor te stellen aan de familie en bureu. Het duurde even en er heerste een gespannen geroezemoes met af en toe een helder opklinkend lachsalvo.

Na enkele ogenblikken ging de glimmende achterdeur open en kwam Martinus arm in arm met Johanna naar buiten. Het werd er rustig van. De oogverblindende schoonheid van de bruid deed de genodigden verstommen. De ijsingwekkende stilte duurde echter kort. Een tochtige pink in de verte, verlangde hoorbaar naar de stier. De gulle lach van de bruidegom deed de menigte in juichen uitbarsten. Iedereen was blij met dit prille geluk. Zo'n paar hadden ze in geen jaren gezien. Als dit geen blijvertje zou worden.

Nu konden de bruiloftgangers de reis met bruid vervolgen.

Bij de Zonnehoeve van de familie Lindenschot werd halt gehouden om de bruid in de nieuwe buurt te verwelkomen. Hier werd ook de bruidsbok aangeboden. De tijden waren slecht dus een koe kon er absoluut niet af. Martinus maakte het niet uit, hij was verdoofd door geluk. Menig 'jonge' en 'bessen' verdwenen op de grens van Johanna's nieuwe buurt door de diverse keelgaten.

Omdat Fons van Staring en Herman van de Waninkhof de eerste naasten van de bruid en bruidegom zijn, traden zij op als 'brulfteneugers'. Ze waren er druk mee maar moesten zich zelf wat betreft innemen inhouden.

Goed gemutst trok de stoet verder, aangevoerd door het gelukkige paar en wederzijdse ouders. De ouders van de bruid zaten natuurlijk ook in de sjees, Johanna en Willem Sligman voelden zich prima, trots op hun dochter, blij met hun nieuwe zoon.

Eindoel was de deel van de grootouders, Kaatje en Martinus van 't Kornegoor, van Martinus.

De tortelduifjes werden verwelkomd met een lied. Ze straalden van oor tot oor. De cadeaux konden worden aangeboden. Anna en Peter Bouwman, oom en tante van de bruidegom wonen in Canada en wensten middels een brief het kersverse echtpaar een gelukkig huwelijk toe. Tijdens de aansluitende broodmaaltijd deed Reindert van 't Mennink uit de doeken hoe Martinus vroeger was. Een levendig jong met vaak een hoop zand in de laarzen, die ondertussen wel een leeftijd had bereikt voor een verbintenis met een vrouw. Zijn vader had hem tenminste op jacht gestuurd en de oogst van de jachtpartij mocht er zijn, want Reindert was zeer te spreken over Martinus' keuze. De spölleman deed zijn best en de stemming zat er dan ook snel 'onmundig' in. Het ging er hevig aan toe. Er werd gedanst, gezongen en gesprongen.

Pril geluk, plezier en passie

Ze leefden hoog en de bruidegom durfde de bruid wel degelijk te kussen, al hadden de dragers heel wat met Martinus te stellen en maakten ze gezamenlijk een afspraak bij de 'strieckerd'. Tussen al het feestgedruis door kon aan de inwendige mens gedacht worden. De restauratie smaakte prima. De eerste naasten, Dina van Staring en Frederieke van de Waninkhof hadden prachtige en lekkere gerechten bereid. Albert van de Fietsenmaker deed zingend en dichtend het

dankwoord namens de ouders van Johanna. We wisten niet dat hij zingen kon en een ieder was dan ook zeer verrast. Hij beschreef hoe Martinus ten huize van de toekomstige bruid ongeduldig wachtte op het moment dat de geïnteresseerde ouwelui van Johanna zich naar bed zouden begeven zodat hij haar onder vier ogen kon spreken en zich aan amoreuze escapades kon wagen.

Er werden allerlei liederen gezongen en ook het Wildenborchs volkslied kreeg een beurt. De ietwat aangeschoten en ongeoefende zangers hadden veel moeite deze compositie uit te zingen. Het afscheid kwam naderbij. Martinus en Johanna werden bedankt voor de bruiloft en konden zich na deze enerverende dag ten ruste leggen. Het feest van toneelvereniging T.A.O. was ten einde. Er zou nog lang over gesproken worden.

Voor de liefhebbers die uit volle borst willen meezingen:

Wildenborchs volkslied

Gelderland heeft menig plekje waar natuur verdrijft uw zorg.
Doch slechts een idyllisch vlekje dat men noemt: "De Wildenborch".
Waar in wijde ruime velden 's mensenoog oprecht geniet.
Waar de vogels 't schoon vermelden, fluitend in het oeverriet. (bis)

Waar de gouden wuivend aren 't veld maakt tot een lust voor 't oog.
Waar de zon haar gouden stralen zendt langs wijde hemelboog.
Waar onder oeroude bomen 't jonge paar vergeet zijn zorg,
minnend droomt zijn toekomstdromen, daar, daar is de Wildenborch. (bis)

Waar met dichterlijke gaven Staring eens zijn verzen schreef;
en de Veengoot eens liet graven waar nog nooit een vloot op dreef.
Daar waar de kasteelvrouw heden, 's winters gul haar gaven strooit.
Waar ooit richten zich mijn schreden, "Wildenborch" 'k vergeet u nooit. (bis)

Vrouwenvereniging

Overzicht van de afgelopen maanden:

Donderdag 18 mei, de laatste avond van dit seizoen.

Na welkom en inleiding door de voorzitter herinnerde zij aan de bevrijding van 50 jaar geleden. Na de pauze kreeg Mevrouw van Til, beter bekend onder de naam van Zus Klumper, Tante Zus of Gerritje Brummelstruik, het woord. Ernst en humor wisselden elkaar af waarbij 'de hande van Moo' en 'het weerhuusken' bijzonder gewaardeerd werden. Een hartelijk applaus klonk na afloop, waarop de voorzitter de avond afsloot.

Traditiegetrouw maakte de vereniging in juni het jaarlijkse reisje, dit keer naar Boskoop waar een bezoek werd gebracht aan een Bonsaikwekerij.

Op 19 augustus waren de heer en mevrouw Kornegoor 40 jaar getrouwd, hetgeen gevierd werd met receptie en bruiloft. Vele H.V.G. leden kwamen hun gelukwensen aanbieden.

Woensdag 23 augustus werd het nieuwe seizoen geopend met een druk bezochte koffiemorgen. Hier vertelde mevrouw Gotink over de reis naar Cochem die haar man en zij maakten en die hen was aangeboden door de kapelcommissie als dank voor het schilderwerk aan de kapel.

Op dinsdag 6 september werd door een aantal leden een fietstocht gemaakt die deze keer o.a. voerde naar de sluis bij Eefde.

dankwoord namens de ouders van Johanna. We wisten niet dat hij zingen kon en een ieder was dan ook zeer verrast. Hij beschreef hoe Martinus ten huize van de toekomstige bruid ongeduldig wachtte op het moment dat de geïnteresseerde ouwelui van Johanna zich naar bed zouden begeven zodat hij haar onder vier ogen kon spreken en zich aan amoureuze escapades kon wagen.

Er werden allerlei liederen gezongen en ook het Wildenborchs volkslied kreeg een beurt. De ietwat aangeschoten en ongeoefende zangers hadden veel moeite deze compositie uit te zingen. Het afscheid kwam naderbij. Martinus en Johanna werden bedankt voor de bruiloft en konden zich na deze enerverende dag ten ruste leggen. Het feest van toneelvereniging T.A.O. was ten einde. Er zou nog lang over gesproken worden.

Voor de liefhebbers die uit volle borst willen meezingen:

Wildenborchs volkslied

Gelderland heeft menig plekje waar natuur verdrijft uw zorg.

Doch slechts een idyllisch vlekje dat men noemt: "De Wildenborch".

Waar in wijde ruime velden 's mensenoog oprecht geniet.

Waar de vogels 't schoon vermelden, fluitend in het oeverriet. (bis)

Waar de gouden wuivend aren 't veld maakt tot een lust voor 't oog.

Waar de zon haar gouden stralen zendt langs wijde hemelboog.

Waar onder oeroude bomen 't jonge paar vergeet zijn zorg,

minnend droomt zijn toekomstdromen, daar, daar is de Wildenborch. (bis)

Waar met dichterlijke gaven Staring eens zijn verzen schreef;

en de Veengoot eens liet graven waar nog nooit een vloot op dreef.

Daar waar de kasteelvrouw heden, 's winters gul haar gaven strooit.

Waar ooit richten zich mijn schreden, "Wildenborch" 'k vergeet u nooit. (bis)

Vrouwenvereniging

Overzicht van de afgelopen maanden:

Donderdag 18 mei, de laatste avond van dit seizoen.

Na welkom en inleiding door de voorzitter herinnerde zij aan de bevrijding van 50 jaar geleden.

Na de pauze kreeg Mevrouw van Til, beter bekend onder de naam van Zus Klumper, Tante Zus of Gerritje Brummelstruuk, het woord. Ernst en humor wisselden elkaar af waarbij 'de hande van Moo' en 'het weerhuusken' bijzonder gewaardeerd werden. Een hartelijk applaus klonk na afloop, waarop de voorzitter de avond afsloot.

Traditiegetrouw maakte de vereniging in juni het jaarlijkse reisje, dit keer naar Boskoop waar een bezoek werd gebracht aan een Bonsaikwekerij.

Op 19 augustus waren de heer en mevrouw Kornegoor 40 jaar getrouwd, hetgeen gevierd werd met receptie en bruiloft. Vele H.V.G. leden kwamen hun gelukwensen aanbieden.

Woensdag 23 augustus werd het nieuwe seizoen geopend met een druk bezochte koffiemorgen. Hier vertelde mevrouw Gotink over de reis naar Cochem die haar man en zij maakten en die hen was aangeboden door de kapelcommissie als dank voor het schilderwerk aan de kapel.

Op dinsdag 6 september werd door een aantal leden een fietstocht gemaakt die deze keer o.a. voerde naar de sluis bij Eefde.

Donderdag 21 september vond weer de eerste verenigingsavond na de vakantie plaats. De heer Teulen sprak over het onderwerp "Is er leven buiten deze aarde?" De spreker voert ons in gedachten langs diverse planeten waarvan men o.a. via satellieten steeds meer te weten komt ondanks de onvoorstelbare afstanden die gemeten worden in lichtjaren. Nergens is ooit enige vorm van leven ontdekt mede door de geweldige temperatuurverschillen binnen korte tijd. Een bijzonder interessante lezing waarbij weer eens duidelijk wordt hoe nietig de mens is in het grote heelal.

Woensdagmiddag 4 oktober hebben 24 leden verdeeld over 6 auto's een tocht gemaakt naar de Holterberg waar het museum van Piet Bos werd bezocht. Hierna werd heel gezellig samen koffie en thee gedronken, al of niet met appelgebak en ging de tocht verder naar de uitspanning Erve Brooks waar dit uitstapje werd besloten met een pannekoek. Een geslaagd uitje, georganiseerd door mevrouw Bootsma.

Donderavond 19 oktober moest mevrouw Hiddink door familie-omstandigheden plotseling verstek laten gaan. De dames Kornegoor en van de Kamer kregen het toch binnen korte tijd voor elkaar deze avond alsnog te laten slagen. Zij konden mevrouw Platel 'strikken', die een boeiende lezing met eigen gemaakte dia's hield over Curacao. Zij is hier zelf geboren en nog altijd zeer enthousiast zowel over de natuur als over de ontwikkeling van het eiland. Een zeer geslaagde avond.

programma:

Donderdag 16 november 1995

lezing over thuiszorg met dia's

Donderdag 21 december 1995

kerstviering

Donderdag 18 januari 1996

jaarvergadering

Donderdag 15 februari 1996

mevr. G. Wegman: paasversieringen. Aangezien dit een doe
avond is beginnen we om **19.30 uur** en zal de avond duren
tot 22.30 uur

Donderdag 21 maart 1996

paasliturgie

Donderdag 18 april 1996

Kunst en Kitsch

Donderdag 23 mei 1996

folkloristisch verhaal en!

Vanaf deze plaats willen bestuur en leden mevrouw Gerda Berenpas van harte beterschap toewensen! We hopen dat je spoedig weer naar huis kunt en je plaats binnen het bestuur kunt innemen: sterkte!!

T. van der Laag-Hemelman

Diensten in de Wildenborchse kpel.

14. 01 ds. klaassens.
11. 02 ds. Westerink.
10. 03 ds. klaassens kuffiedrinken na de dienst.
14. 04 dienst in de dorpskerk.
12. 05 ds. Westerink
09. 06 ds. klaassens
14. 07 dienst in de dorpskerk.
11. 08 ds. Westerink
08. 09 Bloemendienst dorpskerk
15. 10 ds. klaassens
10. 11 ds. Westerink.
08. 12 dienst in de dorpskerk.